**Rok akademicki:**
2017/18
**Jednostka prowadząca:**
Instytut Historii Sztuki i Kultury WHiDK
**Kierunek:**
Historia sztuki
**Poziom:**
studia pierwszego stopnia (licencjackie), stacjonarne
**Nazwa przedmiotu:**
## Historia sztuki nowożytnej polskiej II
**Język:**
PL
**Typ przedmiotu:**
przedmiot obowiązkowy
**Przedmiot obieralny:**
nie
**Rok studiów, semestr:**
rok II, semestr letni
**Wymiar:**
wykład: 30 godz.
**Punkty ECTS:**
wykład: 4
**Forma zaliczenia:**
wykład: egzamin
**Prowadzący:**
wykład: dr Józef Skrabski;
**Koordynator sylabusa:**
dr Józef Skrabski

**Sylabus dostępny w ramach:**

- Historia sztuki nowożytnej polskiej II [na kierunku:] Historia sztuki (Hsz), studia pierwszego stopnia (licencjackie), stacjonarne, II rok, semestr letni
    - [prowadzący wykład:30h/e/4ECTS]: dr Józef Skrabski;

**Wymagania wstępne:**
Brak
**Cele:**
Studenci mają pozyskać wiedzę o najważniejszych zjawiskach w sztuce polskiej od XVII do połowy XVIII wieku, nabywając umiejętność rozpoznania i interpretacji dzieła w szerszym kontekście społecznym, politycznym i religijnym.
**Treści kształcenia:**

T.1 - Przedstawienie okoliczności politycznych, społecznych i religijnych mających wpływ na trzy podstawowe gałęzie sztuki: architekturę, rzeźbę i malarstwo.
T.2 - Omówienie wybranych środowisk artystycznych, działalności fundatorów i promotorów sztuki.
T.3 - Przedstawienie korzeni polskiego baroku, z uwzględnieniem genezy twórczości działających w Polsce artystów.
T.4 - Charakterystyka twórczości najważniejszych artystów działających w Polsce.
T.5 - Zapoznanie studentów z terminologią i wiedzą szczegółową, periodyzacją, tematyką i ikonografią dzieł prezentowanych podczas zajęć, różnymi metodami analizy i interpretacji dzieł sztuki w celu określenia ich znaczeń, oddziaływania społecznego, miejsca w procesie historyczno-kulturowym. Celem wykładu jest przekazanie studentom podstawowej wiedzy o najważniejszych zjawiskach zachodzących w sztuce polskiej od początku XVI do 2. połowy XVIII wieku. Student zapoznaje się z okolicznościami politycznymi, społecznymi i religijnymi mającymi wpływ na trzy podstawowe gałęzie sztuki: architekturę, rzeźbę i malarstwo, poznaje twórczość najwybitniejszych artystów oraz dzieła o dużym znaczeniu dla rozwoju sztuki. Najważniejsze zjawiska ukazywane są pod kątem środowisk artystycznych, ale i z punktu widzenia wybranych fundatorów i promotorów sztuki. Omawiane są również korzenie polskiego renesansu i baroku, z uwzględnieniem genezy twórczości działających w Polsce artystów. Student otrzymuje wiedzę o twórczości najważniejszych artystów działających w Polsce i formowaniu się zjawisk artystycznych w kontekście społecznym, politycznym i społecznym. Prezentacja powyższych tematów ułatwia studentom przyswojenie terminologii i wiedzy szczegółowej, periodyzacji, tematyki i ikonografii dzieł prezentowanych podczas zajęć, różnych metod analizy i interpretacji w celu określenia ich znaczeń, oddziaływania społecznego, miejsca w procesie historyczno-kulturowym. Celem wykładu jest przekazanie studentom podstawowej wiedzy o najważniejszych zjawiskach zachodzących w sztuce polskiej od początku XVI do 2. połowy XVIII wieku. Student zapoznaje się z okolicznościami politycznymi, społecznymi i religijnymi mającymi wpływ na trzy podstawowe gałęzie sztuki: architekturę, rzeźbę i malarstwo, poznaje twórczość najwybitniejszych artystów oraz dzieła o dużym znaczeniu dla rozwoju sztuki. Najważniejsze zjawiska ukazywane są pod kątem środowisk artystycznych, ale i z punktu widzenia wybranych fundatorów i promotorów sztuki. Omawiane są również korzenie polskiego renesansu i baroku, z uwzględnieniem genezy twórczości działających w Polsce artystów. Student otrzymuje wiedzę o twórczości najważniejszych artystów działających w Polsce i formowaniu się zjawisk artystycznych w kontekście społecznym, politycznym i społecznym. Prezentacja powyższych tematów ułatwia studentom przyswojenie terminologii i wiedzy szczegółowej, periodyzacji, tematyki i ikonografii dzieł prezentowanych podczas zajęć, różnych metod analizy i interpretacji w celu określenia ich znaczeń, oddziaływania społecznego, miejsca w procesie historyczno-kulturowym. Celem wykładu jest przekazanie studentom podstawowej wiedzy o najważniejszych zjawiskach zachodzących w sztuce polskiej od początku XVI do 2. połowy XVIII wieku. Student zapoznaje się z okolicznościami politycznymi, społecznymi i religijnymi mającymi wpływ na trzy podstawowe gałęzie sztuki: architekturę, rzeźbę i malarstwo, poznaje twórczość najwybitniejszych artystów oraz dzieła o dużym znaczeniu dla rozwoju sztuki. Najważniejsze zjawiska ukazywane są pod kątem środowisk artystycznych, ale i z punktu widzenia wybranych fundatorów i promotorów sztuki. Omawiane są również korzenie polskiego renesansu i baroku, z uwzględnieniem genezy twórczości działających w Polsce artystów. Student otrzymuje wiedzę o twórczości najważniejszych artystów działających w Polsce i formowaniu się zjawisk artystycznych w kontekście społecznym, politycznym i społecznym. Prezentacja powyższych tematów ułatwia studentom przyswojenie terminologii i wiedzy szczegółowej, periodyzacji, tematyki i ikonografii dzieł prezentowanych podczas zajęć, różnych metod analizy i interpretacji w celu określenia ich znaczeń, oddziaływania społecznego, miejsca w procesie historyczno-kulturowym. Celem wykładu jest przekazanie studentom podstawowej wiedzy o najważniejszych zjawiskach zachodzących w sztuce polskiej od

początku XVI do 2. połowy XVIII wieku. Student zapoznaje się z okolicznościami politycznymi, społecznymi i religijnymi mającymi wpływ na trzy podstawowe gałęzie sztuki: architekturę, rzeźbę i malarstwo, poznaje twórczość najwybitniejszych artystów oraz dzieła o dużym znaczeniu dla rozwoju sztuki. Najważniejsze zjawiska ukazywane są pod kątem środowisk artystycznych, ale i z punktu widzenia wybranych fundatorów i promotorów sztuki. Omawiane są również korzenie polskiego renesansu i baroku, z uwzględnieniem genezy twórczości działających w Polsce artystów. Student otrzymuje wiedzę o twórczości najważniejszych artystów działających w Polsce i formowaniu się zjawisk artystycznych w kontekście społecznym, politycznym i społecznym. Prezentacja powyższych tematów ułatwia studentom przyswojenie terminologii i wiedzy szczegółowej, periodyzacji, tematyki i ikonografii dzieł prezentowanych podczas zajęć, różnych metod analizy i interpretacji w celu określenia ich znaczeń, oddziaływania społecznego, miejsca w procesie historyczno-kulturowym.

**Efekty kształcenia:**

WIEDZA

W_1 Student potrafi rozpoznać dzieło sztuki, określić jego temat i zarysować treść w szerszym kontekście kulturowym.

W_2 Student potrafi analizować i łączyć zjawiska z różnych środowisk artystycznych.

W_3 Student potrafi posługiwać się fachową terminologią z zakresu sztuki nowożytnej polskiej.

**Metody i narzędzia dydaktyczne:**

M.1 Wykład ilustrowany zdjęciami

M.2 Prezentacja multimedialna

**Sposoby sprawdzania i warunki zaliczenia:**

Egzamin. Warunkiem zaliczenia jest udział w zajęciach i egzamin końcowy składający się z części testowej (test ze slajdów), w trakcie której student musi osiągnąć minimum 51% punktów oraz części ustnej, w czasie której student odpowiada na dwa lub trzy pytania z listy wcześniej przez prowadzącego opracowanej.

**Lektury podstawowe:**

Chrzanowski T., Sztuka w Polsce od I do III Rzeczypospolitej, Warszawa 1998;

Karpowicz M., Sztuka XVII wieku, Warszawa 1975;

Karpowicz M., Sztuka XVIII wieku, Warszawa 1985;

Sztuka polska. Wczesny i dojrzały barok (XVII wiek), oprac. Z. Bania, A. Bender, P. Gryglewski, J. Talbierska, Warszawa 2013;

**Lektury uzupełniające:**

Chrościcki J., Pompa funebris. Z dziejów kultury staropolskiej, Warszawa 1974;

Karpowicz M., Sztuka oświeconego sarmatyzmu, Warszawa 1970;

Kowalczyk J., Andrea Pozzo a późny barok w Polsce, „Biuletyn Historii Sztuki", t. 27 (1975);

Karpowicz M., Sztuka Warszawy czasów Jana III, Warszawa 1987;

Kowalczyk J., Guarino Guarini a późnobarokowa architektura w Polsce i na Litwie, „Kwartalnik Architektury i Urbanistyki" 42 (1997), s. 179–201;

Kowalczyk J., Rola Rzymu w późnobarokowej architekturze polskiej, „Rocznik Historii Sztuki", t. XX (1994), s. 215–308.

Miłobędzki A., Architektura polska XVII wieku, Warszawa 1980;

Walicki M, Tomkiewicz W., Ryszkiewicz M., Malarstwo polskie. Manieryzm – Barok, Warszawa 1971.

**Uwagi:**